

พรทิพย์ กาญจนสุนทร.

, 2531.

การที่มีนักวิจัยในสาขาต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจใช้บริเวณสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช เป็นที่ศึกษาค้นคว้าทดลองภาคสนามกันอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากการมีสิ่งตีพิมพ์ผลงานวิจัย ของสถานีฯ กระจัดกระจายอยู่ตามวารสาร รายงานวิทยานิพนธ์หรือหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย ยก แก่การค้นคว้าเพื่ออ้างอิงหรือส่งเสริมเผยแพร่ จึงน่าจะได้มีการศึกษาการจัดเก็บระบบข้อมูลที่ได้มี การศึกษาวิจัยค้นคว้ากันมาในเรื่องต่างๆ ให้เป็นระบบง่ายแก่การค้นคว้าหรือเรียกใช้ข้อมูล

การศึกษาการจัดเก็บระบบข้อมูลทางภูมิศาสตร์หรือ Geographic Information System หรือที่ เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า GIS ณ สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชจะเป็นการจัดเก็บด้วยมือ (manual) โดย วิธีตารางกริด (raster format) ซึ่งเป็นวิธีแปลงข้อมูลจากแผนที่ไปสู่ในรูปของ โครงสร้าง grid-like cell

วิธีการจัดเก็บระบบข้อมูลภูมิศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การจัดทำแผนที่ต้นฉบับ การเก็บบันทึกข้อมูล การจัดทำแผนที่ตารางกริด การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานผลข้อมูล

ผลการจัดทำแผนที่แสดงการจัดเก็บระบบข้อมูลภูมิศาสตร์ สามารถรวบรวมและจัดกลุ่มได้ ทั้งสิ้น 348 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่มีข้อมูลเหมือน ๆ กัน 181 กลุ่ม และกลุ่มอิสระอีก 167 กลุ่ม คิด เป็นเปอร์เซ็นต์ที่จัดรวมกลุ่มได้กับกลุ่มอิสระเท่ากับ 52.01 และ 47.99 ตามลำดับ

จากผลที่ได้จากการจัดเก็บระบบข้อมูลภูมิศาสตร์ สามารถที่จะแสดงการเรียกค้นหาข้อมูล ซึ่ง กระทำได้สะดวกและรวดเร็วตลอดเร็ว ตลอดจนนำมาจัดทำหน่วยนิเวศวิทยา (Ecological Unit) ของบริเวณสถานีวิจัยฯ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยนิเวศวิทยาของพื้นที่เกษตรกรรม (Agricultural land), พื้นที่ไร่ร้าง (Old clearing), ป่าเต็งรัง stratum 1, 2 และ 3 (Dry dipterocarp forest stratum 1, 2 and

3), ป่าดิบแล้ง (Dry evergreen forest), ป่าไผ่ (Bamboo forest) และพื้นที่ปลูกป่า (Forest plantation)
รวมเป็น 8 หน่วย